

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XII. De Aetio Syro, deque Eudoxio Antiochiae post Leontium
Episcopo, & de consubstantiali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

εις ρώμην ο βασιλεύς, και πολυς ην ο ενθαδε
δημιου περι λιβεριου εκδοων, κ δε ομνυ αυ
των απολαβειν, βελουσαμνυ μη τω
συνωλιαν αυτα επισκοπων, απεκεινατο με
τακαλειω αυτον, και τοις αιτησιν αποδωσειν
αυτον, ει πεισθει τοις συνωσιν αυτα ιερου
σιν ομοφρονην.

A Romam ingressus est, populus Romanus
crebris acclamationibus interpellare
eum pro Liberio non desistit, & rogare
ut ipsis restitueretur. Itaque Imperator
adhibitis in consilium Episcopis qui cum
iplo erant, respondit revocaturum se il-
lum, & petentibus redditurum esse, si
sacerdotibus qui in ipsius erant comita-
tu consentire vellet.

Κεφ. ΙΒ.

CAPUT XII.

Περι αιτιυ ρωμης κ ευδοξίου ρωμη λειτου αντιοχειας γι
ρονιου κ περι ρωμης ρωμης.

De Actio Syro, deque Eudoxio Antiochia
post Leontium Episcopo, & de
consubstantiali.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΕΤΟΥ ΤΟΝ ΧΕΟΝΟΝ, ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΝΕΡΩΝ
ΕΙΔΟΔΑΣΚΕΝ ΑΕΙΟΥ ΗΝ ΕΙΧΕ ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ ΔΟ
ΞΑΝ ΗΝ ΔΕ ΤΟΤΕ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΝΙΟΧΕΩΝ ΕΚ
ΚΛΗΣΙΑΣ, ΠΑΡΑ ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΧΡΟΜΟΥ ΤΑ ΑΥΤΑ
ΔΡΕΙΩ ΕΔΟΞΑΖΕ ΚΛΙΣΟΝ, Κ ΔΕ ΟΣΧΟΝΤΩΝ, ΑΝΟ
ΜΟΙΟΝ ΤΕ ΛΕΓΩΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΕΙΣΙ
ΚΟΣ ΔΕ ΠΙΣ ΕΙΣ ΑΓΑΝΩΝ, ΚΑΙ ΤΟΛΜΗΡΟΣ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ ΛΟΓΟΙΣ, ΑΣΦΑΛΩΣ ΤΕ ΚΑΙ ΠΟΙ
ΚΙΛΩΣ ΤΟΙΣ ΛΟΓΙΣΜΟΙΣ ΧΕΩΜΟΥ, ΕΔΟΞΕΝ ΕΤΕ
ΡΕΔΟΞΕΙΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙΣ ΟΜΟΙΩΣ ΕΦΡΟΝΕΙ ΕΚΒΛΗΘΕΙΣ
ΤΕ ΤΗΣ ΑΥΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΕΣΚΗΠΕΤΟ ΠΑΡΑΤΕΙΟΝ
ΤΩ ΠΑΤΡΙ ΑΥΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΙΑΝ, ΩΣ ΑΡΕΙΩ ΚΕΚΟΙ
ΝΩΜΗΚΟΤΑΣ ΜΗ ΔΕΟΝ ΟΠΙ ΦΗΣΙΝ ΕΠΙΩΡΚΗΣΕΝ,
ΗΝΙΚΑ ΜΕΤΑΜΕΛΗΘΕΙΣ ΟΜΩΜΟΚΕ ΚΩΝΣΑΝΤΙΝΩ
ΠΡΟ ΒΑΣΙΛΕΙ. ΣΥΝΩΔΑ ΦΡΟΝΕΙΝ ΤΟΙΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ
ΣΥΝΕΚΛΗΘΟΥΣΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΗΝΩ ΔΕ ΛΕΓΕΙ ΕΠΙ ΤΩ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΣ ΔΥΣΙΝ ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΔΙΑ
ΓΗΤΩ, ΑΓΓΕΛΕΙ ΤΕΙΛΕΘΙΤΗΚΕΝΑΙ ΛΕΟΝΤΙ Ο
ΑΝΙΟΧΕΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΩΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ
ΕΙΜΕΝΗΣ Τ ΕΝΘΑΔΕ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΕΔΕΗΘΗ ΒΑ
ΣΙΛΕΩΣ ΕΥΔΟΞΙΟΥ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΣΥΡΙΑΝ ΕΠΙ
ΡΕΠΤΙΣ ΤΕΤΟ. ΠΑΡΑ ΔΗ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΑΝ
ΤΙΟΧΙΑΝ Κ ΠΕΡΙΠΟΙΕΙΤΑΙ ΕΑΥΤΩ ΤΗΝ ΕΝΘΑΔΕ
ΕΠΙΣΚΟΠΗΝ, ΜΗΤΕ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ ΕΠΙ
ΣΚΟΠΟΥ, ΜΗΤΕ ΜΑΡΚΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΒΕΣΤΗΣ, ΟΙ ΔΗ ΤΟΤΕ
ΗΝ ΕΝ ΣΥΡΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΗΣΑΝ, ΜΗ
ΤΕ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΟΙΣ Η ΧΕΙΡΟΝΟΙΑ ΔΙΕΦΕΡΕ, ΣΥΝΘΕ
ΜΕΝΩΝ ΛΟΓΟΥ ΤΩ ΤΑΥΤΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΠΑΡΑΜΑ
ΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΝΩΜΗΝ ΕΧΕΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΙΣ ΕΥΝΕΧΩΝ ΣΥΝΠΡΑΞΑΝΤΩΝ ΟΙ Α
ΜΑ ΕΥΔΟΞΙΩ ΤΟ ΑΕΤΙΣ ΔΟΓΜΑ ΕΠΗΝΑΝ, Κ ΑΝΟ
ΜΟΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩ ΠΑΤΡΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΕΔΟΞΑΖΟΝ ΩΣ
ΕΝ ΕΚΡΑΤΗΣΕ Τ ΑΝΙΟΧΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΠΑΡΡΗ
ΣΙΑΣ ΛΑΒΟΜΕΝΟΥ, ΠΕΡΙΦΑΝΩΣ ΗΔΗ ΠΕΡΙ

B
P
C
D
A a a

Er idem tempus Actius, quam de
Deo habebat opinionem palam do-
cuit. Erat is tum Diaconus Antiochenfis
Ecclesia, à Leontio ordinatus. Idem
autem sentiebat cum Ario; filium scili-
cet creatum esse, & ortum ex nihilo, pa-
trique dissimilem. Sed cum supra mo-
dum contentiosus ellet, & in disputa-
tionibus de Deo audacior, variis-
que ac firmis uteretur ratiocinationi-
bus, ab iis ipsis quibuscum con-
sentiebat, hæreticus est habitus.
Quam ob causam ex eorum Eccle-
sia ejectus, finxit se illorum communi-
onem ideo detrectare, quod cum Ario
contra jus fasque communicassent. Aje-
bat enim Arium pejerasse, tunc cum
pœnitentia ductus, Constantino Impe-
ratori juravit, se prorsus idem sentire
cum Episcopis qui Nicææ confederant.
Et hæc quidem de Actio ita commemo-
rantur. Caterum Imperatore adhuc in
Occidentis partibus commorante, nun-
tius allatus est de morte Leontii Antio-
chenfis Episcopi. Eudoxius itaque, quasi
Ecclesia illa custode indigeret, petiit ab
Imperatore ut in Syriam reverteretur.
Quod cum impetrasset, celeriter An-
tiochiam venit: ejusque loci Episco-
patum sibi assumpsit, nec Geotgio Lao-
diceno Episcopo, nec Marco Arethufio,
qui tunc temporis inter Episcopos Syriæ
præcipui habebantur, nec aliis item
Episcopis penes quos jus ordinandi erat,
consentientibus. Fama potro est, id
illum egisse ex sententia Imperatoris,
suffragantibus Eunuchis Palatii: qui unâ
cum Eudoxio opinionem Actii seque-
bantur, & Filium Patris dissimilem esse
asserbant. Postquam igitur Ecclesia il-
lius compos factus est, licentiam na-
ctus, exinde opinionis illius patrocinium

palam suscepit. Et conventu Antiochia celebrato unâ cum Episcopis qui eidem opinioni favebant, ex quorum numero erat Acacius Episcopus Cesareæ Palaſtinæ, & Uranius Tyri, unâ cum ſimilis ſubſtantia vocabulo conſubſtantialis etiam vocem rejecit; cauſatus Occidentales quoque Episcopos idem decreviſſe. Etenim Hoſius unâ cum quibusdam illarum partium Episcopis, ad extinguentiam Valentis, Urfacii, & Germinii pertinaciam, vi coactus apud Syrmium, ut ſuperius dixi, conſenſerat ut neque conſubſtantialis, neque ſimilis ſubſtantia vocabulum uſurparetur quippe cum nec in ſacris literis ea vocabula uſquam reperirentur, & curioſa divina ſubſtantia iſteſtigatio, humanæ mentis captum longe ſuperaſſet. Ad eos igitur, utpote qui Hoſium ſuper eare literas expreſſiſſent, Epistolam miſit Eudoxius, gratias agens Valentis, Urfacio atque Germinio; eorumque miniſterio adſcribens, quod Occidentales recte ſentirent.

ἡ ἀβὴ τῆς τοιαύτης αἰρέσεως ἢ σωληθῶν ἐν ἀνλιοχίᾳ ἀμα τοῖς τὰ τοιαῦτα φερούσιν, ὧν ἦσαν Ἐκάκιος ὁ καισαρείας τῆς παλαιῆς ἐπίσκοπος, ἢ Ἐράνιος ὁ τότε ἐξ ἀμοιουοσῆς ἢ τὸ ὁμοῦσιον ὀνομαζόμενος, ἠφασαν ποικίλματα ὡς ἢ οἱ ἀνατὼν ἐπίσκοποι ταῦτα ἐψηφίσαντο, ὅσα ἢ ἀποτισί τῶν ἐκθὰδε ἱερέων, Ἰπὶ κατὰ λυσὶν τῆ ἐσάλειν ἢ ἔρεσάκις ἢ γερμανίᾳ φιλωνκίας, βιασθεῖς ἐν σιρμῖω, ὡς εἴρηται, συμχωρήσῃ μῆτε ὁμοῦσιον μῆτε ὁμοῦσιον γενῶν ὡς μὴ δὲ ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς ἐγγραμμένων τῶν ὀνομάτων, ἢ ὑπερέναι ἀπὸ πᾶσιν ἔσιαν Θεοῦ πολυπραγμονεῖν ὡς κατὰ τὴν ἰπὶ τῆς τῆς τῶν ὀσῆς γράμματα, ἠφασαν ἐπιστολὴν διεπέμψατο, ἐσάλειν ἢ ἔρεσάκις ἢ γερμανίᾳ χάσιν ὁμολογηθῆς, ἢ τῶν δὲ ὀξάζειν ἐστὶ ἐν τῇ δύσει, τὰς ἀφορμαῖς τοῖς ἀναλιδέντες.

CAP. XIII.

Κεφ. ιγ'.

Quomodo Eudoxio res novas agitati Georgius Laodicensis literas miserit, ut eum reprimeret: & de missis ab Ancyrano Concilio legatis ad Constantium.

Ὅτι πατριζοῦντι τῷ ἰουδοίῳ γράμματα ἱπὶ μὴ γὰρ λαοδικείας, ἀνοσιβῶν αὐτὸν ἢ ἄλλο πᾶσι ἐξ ἀγορευμένων πρὸς τὸν τὴν καὶ ἄλλοις.

Cum Eudoxius ad hunc modum res turbaret, multi ex Antiochena Ecclesia, qui ejus conatibus resistebant, ab eo ejeti sunt, qui acceptis literis Georgii Laodicensis Episcopi, Ancyram Galatiæ venerunt, Forte enim tunc Basilus ad dedicationem basilicæ à se constructæ, multos vicinarum urbium Episcopos convocaverat: quibus Epistolam Georgii tradidit, quæ sic habet.

Ἐπεὶ ἡ ὁδὲ ἐνεσθὶ ἐξελθὼν ἐν δὲ ὀξείῳ, ἢ πᾶσι τοῖς ἀνλιοχίῳ ἐκκλησίᾳ ἐκἀλλήλων νοὶ αὐτῶν ἔξηλαθῆσαν γράμματα λαοδικείας γερωνίᾳ τῆ λαοδικείας ἐπισκοπῆς, παρεχόμενοι εἰς ἀγῆσαν τῆς γαλατίας ἐπὶ τῆ βασιλείᾳ ἐπὶ καθιέρωσει τῆς ἐσάλειν ἐκκλησίας, συγκαλέσας πολλὰς τῶν πᾶσιν χωρῶν ἐπισκοπῶν, οἷς ἀπέδωκεν τῇ γεωργίᾳ ἐπιστολὴν ἔχει ἡ ὁδὲ.

Domini honoratissimis, Macedonio, Basilio, Cecropio, Eugenio, Georgius in Domino salutem.

Κυεῖοις ἡμῶν ταῖς, μακεδονίᾳ, βασιλῆα κερσπῖω, ἐν γῆρῖω, γεωργίᾳ ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Aetii naufragium totam penè comprehendit Antiochiam. Etenim Eudoxius discipulos execrabilis Aetii qui à vobis ignominia notati sunt, omnes suscipiens, in clerum promoveret, ipsumque Aetium hereticum præcipuo honore prosequitur. Succurrite igitur tantæ civitati, ne illius naufragio totus simul orbis abripiatur. Et in unum congregati quotquot

Τὸ ἀετὶ ναυάγιον, χεδὸν πᾶσαν ἰεὶληψε τὴν ἀνποχέαν ἐστὶ ἢ πᾶσιν ἀπμαζομῆς μαθητὰς τῆ δυσανασθένειας πάντας καταλαβὼν ἐν δὲ ὀξείῳ εἰς κλημῆς παρεβάλλεται, ἐν τοῖς ἐκκλησίᾳ τελεμηθῆναι ἔχω τὸν αἰρέσεων ἰπὸν καταλάβειν ἐν τὴν τῆ καὶ αὐτῆ τῆ λιν, μὴ τῶ ναυαγίῳ αὐτῆς καὶ ἢ οὐκ ἐπιπῶν τῶ δασυρῆ καὶ εἰς ταυτὸν γῆρῖμοι, ἢ τῆς